
Oznámenie č.

318 / 1999 Z. z. Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o uzavretí Dohovoru o boji s podplácaním zahraničných verejných činiteľov v medzinárodných obchodných transakciách

(pôvodný predpis, čiastka 135,
strana 2382)

Platný od: 3. 12. 1999

Uzatvorenie zmluvy: 17. 12. 1997

Ratifikácia zmluvy: 14. 4. 1999

318

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 17. decembra 1997 bol v Paríži podpísaný Dohovor o boji s podplácaním zahraničných verejných činiteľov v medzinárodných obchodných transakciách.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 160 z 11. februára 1999 a predseda vlády Slovenskej republiky poverený výkonom niektorých právomocí prezidenta Slovenskej republiky ho ratifikoval 14. apríla 1999. Ratifikačná listina bola uložená v Paríži 24. septembra 1999.

Dohovor nadobudol platnosť pre Slovenskú republiku 23. novembra 1999 na základe článku 15 ods. 1.

DOHOVOR

o boji s podplácaním zahraničných verejných činiteľov
v medzinárodných obchodných transakciách

prijatý negociačnou konferenciou 21. novembra 1997

Preambula

Strany,

berúc do úvahy, že podplácanie je jav rozšírený v medzinárodných podnikateľských operáciách vrátane obchodu a investícií, ktorý vyvoláva vážne morálne a politické obavy, podkopáva efektívne riadenie spoločnosti a ekonomický rozvoj a deformuje podmienky medzinárodnej hospodárskej súťaže,

berúc do úvahy, že všetky krajiny nesú zodpovednosť za boj s podplácaním v medzinárodných obchodných transakciách, zohľadňujúc Revidované odporúčanie C(97)123/FINAL na boj s podplácaním v medzinárodných obchodných transakciách, ktoré prijala Rada Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD) 23. mája 1997 a ktoré okrem iného požadovalo účinné opatrenia na odhaľovanie, prevenciu a boj s podplácaním zahraničných verejných činiteľov v súvislosti s medzinárodnými obchodnými transakciami, najmä takéto podplácanie účinným a koordinovaným spôsobom a v súlade s odsúhlasenými spoločnými zásadami stanovenými v tomto odporúčaní a s princípmi právomoci a ďalšími základnými právnymi princípmi každej krajiny urýchlene zaradiť medzi trestné činy,

vítajúc nedávny vývoj, ktorý posunul dopredu medzinárodné porozumenie a spoluprácu v boji s podplácaním verejných činiteľov vrátane akcií Organizácie Spojených národov, Svetovej banky, Medzinárodného menového fondu, Svetovej obchodnej organizácie, Organizácie amerických štátov, Rady Európy a Európskej únie,

vítajúc úsilie obchodných spoločností, podnikateľských organizácií, odborov, ako aj ďalších mimovládnych organizácií bojovať s podplácaním,

uvedomujúc si úlohu vlád pri prevencii vyžadovania úplatkov od jednotlivcov a podnikov v medzinárodných obchodných transakciách,

uvedomujúc si, že dosiahnutie pokroku v tejto oblasti si vyžaduje nielen úsilie na národnej úrovni, ale aj mnohostrannú spoluprácu, monitorovanie a následný mechanizmus,

uvedomujúc si, že dosiahnutie ekvivalencie medzi opatreniami, ktoré uskutočnia jednotlivé strany, je základným cieľom dohovoru, ktorý vyžaduje, aby sa dohovor ratifikoval bez derogácií majúcich dosah na túto ekvivalenciu,

dohodli sa takto:

Článok 1

Trestný čin podplácania zahraničného verejného činiteľa

1. Každá strana prijme také opatrenia, ktoré sú potrebné na stanovenie, že je trestným činom podľa jej práva, ak ktokoľvek úmyselne ponúkne, sľúbi alebo poskytne nenáležitú peňažnú alebo inú výhodu, či už priamo, alebo cez sprostredkovateľov, zahraničnému verejnému činiteľovi, pre tohto činiteľa alebo pre tretiu stranu, aby tento činiteľ konal alebo sa zdržal konania v súvislosti s výkonom úradných povinností s cieľom získať alebo udržať obchodnú činnosť

alebo inú neprimeranú výhodu pri realizácii medzinárodného obchodu.

2. Každá strana prijme akékoľvek opatrenia potrebné na stanovenie, že spolupáchateľstvo vrátane podnecovania, napomáhania a navádzania alebo schvaľovania podplácania zahraničného verejného činiteľa je trestným činom. Pokus o podplatenie zahraničného verejného činiteľa a príprava na podplatenie s cieľom podplatiť zahraničného verejného činiteľa sú trestnými činmi v takej istej miere ako pokus o podplatenie verejného činiteľa danej strany a príprava na podplatenie s cieľom podplatiť verejného činiteľa danej strany.

3. Činy uvedené v odsekoch 1 a 2 sa v ďalšom texte označujú za „podplácanie zahraničného verejného činiteľa“.

4. Na účely tohto dohovoru

- a) „zahraničný verejný činiteľ“ znamená každú osobu, ktorá má legislatívnu, správnu alebo súdnu funkciu v cudzej krajine, či už na základe vymenovania, alebo voľby, každú osobu, ktorá vykonáva verejnú funkciu pre cudziu krajinu vrátane výkonu pre verejný orgán alebo verejný podnik, a každého činiteľa alebo zástupcu verejnej medzinárodnej organizácie,
- b) „zahraničná krajina“ zahŕňa všetky úrovne a zložky vlády od celoštátnej po miestnu,
- c) „konať alebo zdržať sa konania v súvislosti s výkonom úradných povinností“ zahŕňa akékoľvek vy-užitie postavenia verejného činiteľa bez ohľadu na to, či patrí do kompetencií zverených tomuto činiteľovi, alebo nie.

Článok 2

Zodpovednosť právnických osôb

Každá strana prijme v súlade so svojimi právnymi princípmi také opatrenia, ktoré sú potrebné na stanovenie právnej zodpovednosti právnických osôb za podplácanie zahraničného verejného činiteľa.

Článok 3

Sankcie

1. Podplácanie zahraničného verejného činiteľa podlieha účinným, úmerným a odradzujúcim trestom za spáchanie trestného činu. Rozsah trestov má byť porovnateľný s tými, ktoré sú uplatniteľné na podplácanie vlastného verejného činiteľa strany, a v prípade fyzických osôb zahŕňa aj odňatie slobody postačujúce na možnosť účinnej vzájomnej právnej pomoci a vydania.
2. Ak podľa právneho systému strany nemožno na právnické osoby uplatniť trestnú zodpovednosť, strana zaručí, že na právnické osoby sa budú za podplácanie zahraničných verejných činiteľov uplatňovať účinné, úmerné a odradzujúce tresty z inej ako trestnoprávnej oblasti vrátane peňažných sankcií.
3. Každá strana prijme také opatrenia, ktoré sú potrebné na zabezpečenie toho, že úplatok a príjmy z podplácania zahraničného verejného činiteľa alebo majetok, ktorého hodnota zodpovedá hodnote takýchto príjmov, podliehajú zaisteniu a konfiškácii alebo že sú uplatniteľné peňažné sankcie s porovnateľným účinkom.
4. Každá strana zváži použitie ďalších občianskoprávných alebo správnych sankcií na osobu, ktorá podlieha sankciám za podplácanie zahraničného verejného činiteľa.

Článok 4

Právomoc

1. Každá strana prijme také opatrenia, ktoré sú potrebné na založenie jej právomoci v súvislosti s podplácaním zahraničného verejného činiteľa, ak sa tento čin spácha celkom alebo čiastočne na jej území.
2. Každá strana, ktorá má právomoc trestne stíhať svojich štátnych príslušníkov za činy spáchané v zahraničí, prijme opatrenia potrebné na založenie jej právomoci urobiť tak podľa tých istých zásad aj pri podplácaní zahraničných verejných činiteľov.
3. Ak má v súvislosti s domnelým trestným činom opísaným v tomto dohovore právomoc viac strán, dotknuté strany budú viesť na požiadanie jednej z nich konzultácie s cieľom určiť najvhodnejšiu právomoc na trestné stíhanie.
4. Každá strana preskúma, či jej súčasné zásady právomoci v boji s podplácaním zahraničných verejných činiteľov sú účinné, a ak nie sú účinné, urobí nápravu.

Článok 5

Výkon

Vyšetrovanie a trestné stíhanie podplácania zahraničného verejného činiteľa podlieha uplatniteľným pravidlám a zásadám každej strany. Nesmú ich ovplyvňovať ohľady na národnoekonomické záujmy, potenciálny účinok na vzťahy k iným štátom alebo na totožnosť dotknutých fyzických osôb alebo právnických osôb.

Článok 6

Premlčacia lehota

Každá premlčacia lehota uplatniteľná na trestný čin podplácania zahraničného verejného činiteľa musí poskytnúť primerané časové obdobie na vyšetrovanie a trestné stíhanie tohto trestného činu.

Článok 7

Legalizácia príjmov z nezákonnej činnosti

Každá strana, ktorá stanovila, že podplácanie jej vlastných verejných činiteľov predstavuje východiskový trestný čin na účely uplatnenia jej legislatívy o legalizácii príjmov z nezákonnej činnosti, urobí to isté aj v súvislosti s podplácaním

zahraničných verejných činiteľov bez ohľadu na to, kde k podplácaniu došlo.

Článok 8

Účtovníctvo

1. Na účinný boj s podplácaním zahraničných verejných činiteľov urobí každá strana také opatrenia v rámci svojich zákonov a predpisov o vedení účtovných kníh a výkazov, zverejňovaní finančných správ a účtovných a audítorských noriem, ktoré zakazujú zakladanie účtov mimo účtovných kníh, vedenie operácií mimo účtovných kníh alebo neprimerane identifikovaných transakcií, vykazovanie nejestvujúcich výdavkov, zapisovanie záväzkov s nesprávnou identifikáciou ich predmetu, ako aj používanie falošných dokumentov spoločnosťami, ktoré podliehajú týmto zákonom a predpisom, s cieľom podplatiť zahraničného verejného činiteľa alebo zatajiť takéto úplatkárstvo.
2. Každá strana zabezpečí účinné, úmerné a odradzujúce občianskoprávne, správne alebo trestnoprávne postihy za takéto opomenutie alebo falšovanie v súvislosti s knihami, výkazmi, účtami a finančnými správami takých spoločností.

Článok 9

Vzájomná právna pomoc

1. Každá strana v čo najväčšom rozsahu, ktorý umožňujú jej zákony, príslušné zmluvy a úpravy, poskytne druhej strane pohotovú a účinnú právnu pomoc na účely vyšetrovania a trestného konania, ktoré začala strana, týkajúcich sa činov patriacich do rámca tohto dohovoru, a konania mimo trestnoprávnej oblasti, ktoré začala strana proti právnickej osobe, patriaceho do rámca tohto dohovoru. Žiadaná strana musí bezodkladne oboznámiť žiadajúcu stranu so všetkými ďalšími informáciami alebo dokumentmi, ktoré sú potrebné na podloženie žiadosti o pomoc, a tam, kde sa to požaduje, o stave a výsledku žiadosti o pomoc.
2. Tam, kde strana podmieňuje vzájomnú právnu pomoc existenciou obojstrannej trestnosti, obojstranná trestnosť je daná, ak trestný čin, pre ktorý sa žiada o právnu pomoc, je v rámci tohto dohovoru.
3. Strana nesmie odmietnuť poskytnutie vzájomnej právnej pomoci v trestných veciach v rámci tohto dohovoru z dôvodu bankového tajomstva.

Článok 10

Vydávanie

1. Podplácanie zahraničného verejného činiteľa sa chápe ako čin zahrnutý medzi činy podliehajúce vydávaniu podľa zákonov strán a zmlúv o vydávaní medzi nimi.
2. Ak strana, ktorá podmieňuje vydávanie existenciou zmluvy o vydávaní, dostane žiadosť o vydanie od strany, s ktorou nemá zmluvu o vydávaní, môže považovať tento dohovor za právny základ na vydanie v súvislosti s podplácaním zahraničného verejného činiteľa.
3. Každá strana urobí akékoľvek opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby mohla buď vydávať svojich štátnych príslušníkov, alebo trestne stíhať svojich štátnych príslušníkov za podplácanie zahraničného verejného činiteľa. Strana, ktorá odmietne žiadosť o vydanie osoby za podplácanie zahraničného verejného činiteľa len z toho dôvodu, že táto osoba je jej štátnym príslušníkom, postúpi prípad na účely trestného stíhania svojim kompetentným orgánom.
4. Vydávanie pre podplácanie zahraničného verejného činiteľa podlieha podmienkam stanoveným v domácich zákonoch a uplatniteľných zmluvách a úpravách každej strany. Tam, kde strana podmieňuje vydanie existenciou obojstrannej trestnosti, táto podmienka sa považuje za splnenú, ak čin, pre ktorý sa vydanie žiada, nachádza sa v článku 1 tohto dohovoru.

Článok 11

Zodpovedné orgány

Na účely článku 4 ods. 3 o konzultáciách, článku 9 o vzájomnej právnej pomoci a článku 10 o vydávaní každá strana oznámi generálnemu tajomníkovi OECD orgán alebo orgány zodpovedné za vyhotovovanie a prijímanie žiadostí, ktoré budú slúžiť ako komunikačný kanál v týchto veciach pre stranu bez toho, aby boli dotknuté iné úpravy medzi stranami.

Článok 12

Monitorovanie a následný mechanizmus

Strany budú spolupracovať pri realizácii programu systematického následného mechanizmu na monitorovanie a podporovanie úplnej implementácie tohto dohovoru. Ak sa na základe konsenzu strán nerozhodne inak, uvedené sa uskutoční v rámci Pracovnej skupiny OECD pre úplatkárstvo v medzinárodných obchodných transakciách a podľa jej mandátu alebo v rámci a podľa mandátu každého nástupcu v tejto funkcii; strany znášajú náklady na program v súlade s pravidlami uplatniteľnými na tento orgán.

Článok 13

Podpísanie a pristúpenie

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členom OECD a jej nečlenom, ktorí sa stali alebo boli pozvaní, aby sa stali plnoprávnymi účastníkmi Pracovnej skupiny OECD pre úplatkárstvo v medzinárodných obchodných transakciách až do nadobudnutia jeho účinnosti.
2. Po nadobudnutí platnosti bude tento dohovor otvorený na pristúpenie ktoréhokoľvek nesignatára, ktorý je členom OECD alebo sa stal plnoprávnym účastníkom Pracovnej skupiny OECD pre úplatkárstvo v medzinárodných

obchodných transakciách, alebo každého nástupcu v tejto funkcii.

Článok 14

Ratifikácia a uchovávanie

1. Tento dohovor podlieha prijatiu, schváleniu alebo ratifikácii signatármi v súlade s ich príslušnými zákonmi.
2. Listiny o prijatí, schválení, ratifikácii alebo pristúpení sa ukladajú u generálneho tajomníka OECD, ktorý vykonáva funkciu depozitára tohto dohovoru.

Článok 15

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobudne platnosť šesťdesiaty deň po dátume, ku ktorému päť krajín spomedzi desiatich krajín s najväčším vývozným podielom uvedených v dokumente DAFBE/BME/BR(97)18, ktoré spolu predstavujú najmenej šesťdesiat percent kombinovaného celkového vývozu týchto desiatich krajín, uložilo svoje listiny o prijatí, schválení alebo ratifikácii. Tento dohovor nadobudne platnosť pre každý štát, ktorý uloží svoje listiny po takomto nadobudnutí platnosti, šesťdesiaty deň po uložení jeho listín.
2. Ak dohovor nenadobudne platnosť podľa odseku 1 do 31. decembra 1998, každý štát, ktorý uložil svoje ratifikačné listiny, môže vyhlásiť u depozitára svoju pripravenosť uznať nadobudnutie platnosti tohto dohovoru podľa tohto odseku. Dohovor nadobudne platnosť pre taký štát šesťdesiaty deň po dátume, ku ktorému sa uložili také vyhlásenia najmenej od dvoch štátov. Pre každý štát, ktorý uloží svoje vyhlásenie po takomto nadobudnutí platnosti, nadobudne dohovor platnosť šesťdesiaty deň po dátume uloženia.

Článok 16

Zmeny a doplnky

Každá strana môže navrhnúť zmeny a doplnky k tomuto dohovoru. Navrhovaná zmena či doplnok sa predkladajú depozitárovi, ktorý ich oznámi ostatným stranám najmenej šesťdesiat dní pred zvolaním stretnutia strán na posúdenie navrhovaných zmien a doplnkov. Zmena či doplnok prijatý na základe súhlasu strán alebo iným spôsobom, ktorý môžu strany určiť súhlasom, nadobudne platnosť po šesťdesiatich dňoch od uloženia listín všetkých strán o ratifikácii, prijatí alebo schválení, alebo za iných okolností, ktoré môžu strany špecifikovať, v čase prijatia zmeny či doplnku.

Článok 17

Odstúpenie

Strana môže od dohovoru odstúpiť tak, že predloží písomné oznámenie depozitárovi. Také odstúpenie nadobudne platnosť po jednom roku od dátumu prijatia oznámenia. Spolupráca medzi stranami a štátom, ktorý odstúpil, bude po odstúpení pokračovať vo všetkých veciach žiadostí o pomoc a vydanie, ktoré sa podali pred dátumom platnosti odstúpenia a zostali ešte nedoriešené.

Anglické znenie textu